

Galilejskeje, a s jawi swoju kšachnosć." Won s jawi swoju Božu mož, gnadu a lubosć. Schyčno to same pak neby Jesus zynil, gaby ten shtand, do kotaregož tej slubjonej stupisch kšěschtej, žeden zěbny shtand nebyl.

Ten manželski shtand jo jaden zěbny shtand, dofulaž teke pschijaschela Bože, kotarychž Bog lubował a zěscjik jo, do niego stupili a we nom se žywili bu.

Tej slubjonej we Kana, kotarejž bjes zwibla Jesušowej pschijaschela běschtej, stupischtej do togo samego shtandu. Henoch, kenž Bože žyweńe wjadł, a togodla do nebja pschějž wesety jo hordował, Noach, kotaregož Bog we tom potopenju tak žyweńe sdžaržał jo, Abraham, Isaac a Jakub, kotarymž won se tak zesto sjawił a jim kšachne slubcna dal jo, te schyčne bu we manželskem shtanze se žywili; to pak neby woni zynili, gab ten samy shtand žeden zěbny shtand nebyl.

II. Ten manželski shtand jo pak tež k drugemu jaden kšizny shtand, ako Pawoł žějo (1. Corinth. 7, 28): „Gaž se woženijosch, ga ty negrěschy; a gaž kņěžna se wožnijo, negrěchy wona; glich budu take schělnu žakosć měsch. Za pak waš lutuju.“ Take słowa grońascho dere ten swěty poβol k tym samym, kotarež se we tom zaβu togo pschegonowanja woženichu; woni pak płasche tež wot togo nětejschego zaβa. Ten manželski shtand jo hiščezi žinšajschy žen jaden kšizny shtand.

Za kšiza we tom samem shtanze pschizo zesto wot Boga, gaž won manželskim luzam schakoraki brach dajo nadej-